No. 155. Ao. 1850.

Donderdag, 26 December.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1850.

20 December. Van den slaaf *Hendrik*, oud 17 jaren, zoon van *Amba*, toebehoorende voor den vrijdom, aan M. L. Goede.

» » Van de slavin *Rosa*, oud 38 jaren, waarvan de moeder onbekend is, en hare kinderen: *Bergère*, oud 14 jaren, *Jan*, oud 13 jaren, en *Christina*, oud een jaar, toebehoorende aan J. P. N. Ducelle.

» » Van de slavin *Leentje*, oud 18 jaren, dochter van *Flora*, en haar kind *Henriette*, oud 2 jaren, toebehoorende aan Plantagie *Guadeloupe*.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Derde afkondiging.

( ) Worden bij inschrijving te koop aangeboden van Plantaadje *Catharina Sophia* c. a.:

50 á 60 vaten SUIKER,

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden ten kantore van Wm. Humphreys, tot Vrijdag den 27sten dezer, des morgens ten 9 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde zal de Suiker, binnen den tijd van *veertien* dagen, van Plantaadje moeten worden afgehaald voor rekening en risico van den kooper.

Paramaribo, den 25 December 1850.

SEQUESTERS

van de Plantaadje *Lodewijksburg*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te KOOP, aan:

40 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen den tijd van acht dagen, van Plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof tot Vrijdag den 27sten dezer, des morgens ten *negen* ure, aangenomen worden. ( )

Paramaribo, den 25 December 1850.

SEQUESTERS

van de Plantaadje *Nieuwhoop*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan:

26 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen den tijd van acht dagen van Plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot Vrijdag den 27sten dezer, des morgens ten negen ure, aangenomen worden. ( )

Paramaribo, den 25 December 1850.

Nieuwstijdingen.

Fransche Post.

Parijs, 25 October.

Op 3 November komt de nieuwe wet op de verkiezingen voor het eerst in toepassing en wel in het departement *du Nord*. Daar is eene plaats te vervullen van den heer Vallon, die zijn ontslag nam. Zeer opmerkelijk is het, dat, terwijl de *Moniteur* het besluit tot oproeping der kiezers, plaatste, het belangrijkste orgaan van het Elysée, de *Constitutionnel*, geheel vergetende wat er vóór en tegen het algemeen stemregt is geschreven, een artikel opneemt, waarin het zonder omwegen verklaart, dat Frankrijk alleen te redden is, door het *algemeen stemregt*.

Zóó veroordeelt de *Constitutionnel* thans de nieuwe kieswet waarvoor hij vroeger zoo dapper in de bres sprong, en dat op den dag, waarop het officieel blad daarvan de eerste toepassing aankondigt.

Wél is het Elysée wispelturig! van dáár, dat men den heer Véron, hoofd-redacteur van den *Constitutionnel*, die, als politiek doctor, dikwerf op het Elysée verschijnt, de raadgeving in den mond legt: »ga niet naar de Tuilerien, men kan er gek worden!"

Het dagblad *l'Ordre*, dit hoorende, en gedachtig aan de weerhaan-politiek van den heer Véron zelf, antwoordt daarop: »als of men niet gek kon worden dan op de Tuilerien!"

— Het plan tot oprigting van eenen elektrieken telegraaf, onder het Iersche kanaal, is in Engeland tot rijpheid gekomen, en zal aan het Parlement aanstaande jaar tot de concessie aanvrage worden gedaan. Men zal deze telegraaflijn op eene grooter en uitgebreider schaal dan die tusschen Dover en Calais inrigten, wijl de bodem van het kanaal bijzonder gunstig schijnt te zijn. De stations zullen zijn Hoyhead aan de eene en Kingston aan de andere zijde, alsmede van St. Davidshoold op de kust van Wales tot Wexford, Waterford en van daar tot het uiterste punt op de Iersche kust Crockhaven. De afstand van dit uiterste punt, tot aan het naastbijgelegene punt op de Amerikaansche kust, namelijk Hallifax, is 2155 Engelsche mijlen, welke afstand in 6 dagen gemakkelijk door eene stoomboot kan afgelegd worden, zoodat de nieuwstijdingen tusschen Londen en New-York 5 à 6 dagen versneld kunnen worden.

— De verzekering van *Herodotus*, welke zegt dat de Assyriers hunne voornaamste gebeurtenissen en tijrekeningen op gebakken steenen inschreven, welke vervolgens in groote vertrekken, even als boeken bewaard werden, heeft zich door opgravingen van de puinhoopen van Ninevé, onder bestuur van den Heer *Layrard*, bevestigd. Een brief aan het instituut van Parijs, verzekert, dat de geschied en tijdrekenkundige steenen, welke men reeds verzameld heeft, meer dan eene vracht voor honderd der sterkste olifanten van Azie uitmaken. Men is begonnen deze archiven naar den zeekant te vervoeren, ten einde die naar het Brittannisch museum over te brengen.

— De zoogenaamde luchtschipperij houdt thans vele personen bezig. Bij de academie van wetenschappen te Parijs, is een ontwerp ingediend, waarbij wordt voorgesteld het bouwen van eene luchtvloot, die zou moeten strekken om oproeren te beteugelen. De heer *Jeebard*, uit Belgie houdt zich met het ontwerp bezig en de kolonel *Joblonowzkij* stelt zich ter beschikking van al de Europesche regeringen, voor het in de lucht besturen van oorlogsvaartuigen.

—Het kleine witte paard, hetwelk er zoo spoedig aan gewoon is geraakt, om met den ballon van den luchtreiziger Poitevin omhoog te stijgen, en dat den bijnaam van *Aérienne* heeft verkregen, brengt een ander paard in de herinnering, waarover wel is waar weinig gesproken is, doch dat een der grootste bewijzen geleverd heeft van het vernuft, hetwelk dit edele ras kenschetst; namelijk het paard van Kosciusko.

De doorluchtige balling woonde in de omstreken van Solothurn; eens wilde hij eenigen onderstand doen toekomen aan een armen ouden priester, wien hij bijzonder veel genegenheid toedroeg. Eenter wenschende onbekend te blijven, verzocht hij een jongen zich met de overbrenging te belasten en gaf hem tot meerderen spoed zijn paard mede. Het dier werd op den weg een bedelaar gewaar en hield, niettegenstaande de pogingen van zijnen ruiter, die niets van deze eigenzinnigheid begreep, voor dien man stil. Het hennikte, sloeg den grond met zijne hoeven en alstoen den beganen weg verlatende, draafde het dwars door de velden heen naar eene arme hut, waar eenige kinderen met elkander speelden. Dáár herhaalde het paard dezelfde bewegingen en ging voort de arme menschen, welke het op zijnen weg ontwaarde, na te rennen en voor hen te blijven stilstaan, tot groote verwondering van den jongen, die meende, dat het dier dol was geworden. Eindelijk loste een bedelaar hem dit raadsel op: »Zijn meester, zeide hij, gaat ons nooit voorbij zonder stil te houden en ons eene aalmoes te geven."

Kosciusko, wiens weldadigheid tot een spreekwoord is geworden, bekende later, dat zijn paard de armen op den reuk af gewaar werd, even als een jagthond het wild ruikt en opspoort; zoodra de arme de aalmoes ontvangen had, begon het paard te hinniken, en de manen te schudden, ten teeken van vreugde.

In de landen van Gascogne werd een paard geboren, dat de Napoleon der paarden genoemd werd. Dit dier voerde het bevel over een troep wilde paarden, met zulk eene behendigheid dat het, gedurende verscheidene jaren, de listen en lagen ontkwam van talrijke ruiters, welke zich van hem en van zijnen troep, welken het met de bekwaamheid eens veldoversten kommandeerde, wilde meester maken. Doch het beroemdste paard, waarvan in de geschiedenis wordt melding gemaakt, was bijgenaamd Marocco, en werd in Portugal in de tiende eeuw als toovenaar verbrand. Het was zeer sterk in het spelen met dubbelsteenen en naar men zegt speelde het op de fluit.

Een rijk Engelsch liefhebber kocht onlangs voor de verbazende som van circa *f* 4000 eene oude brochure, getiteld *Maroccus extraticus*, met eene titelplaat, voorstellende het paard Marocco, zich met zijnen meester op den degen in het schermen oefenende. Wat hiervan nu ook zijn moge, zeker is het, dat zij, die het paard Marocco als toovenaar naar den brandstapel hebben verwezen, minder verstand aan den dag legden dan het dier zelf.

— De roode partij tracht onderteekeningen te verkrijgen op een voorstel, dat den 11den Nov., als wanneer de Wetgevende Vergadering hare zittingen hervat, op het bureau van den president dier vergadering zou worden nedergelegd. Het doel zou zijn, om aan den president der Republiek te verbieden revuen te houden, en een uniform van generaal te dragen. Men zegt, dat dit voorstel reeds 105 handteekeningen telt; de bergpartij zoude zich bovendien met de legitimistische partij willen verstaan, en hare goedkeuring op dit voorstel verwerven, terwijl de bergpartij zich daarentegen zoude verbinden, de reis naar Wiesbaden niet op te halen.

Hoe drie dieven elkander naar het Bureau van Policie bragten.

De Heer C..., een magazijnhouder in quincaillerien te Parijs, had sedert eenigen tijd de overtuiging gekregen, dat hij voor een aanmerkelijk bedrag bestolen werd. Bijna dagelijks ontving hij brieven, dat de pakjes en kisten, die hij naar de winkeliers in de departementen zond, en welke des avonds werden gereed gemaakt, om den volgenden morgen met de eerste spoortreinen verzonden te worden, minder bevatteden, dat de nevensgaande factuur aanwees. Een aantal nachten liet hij waken en waakte ook zelf in het magazijn, en alsdan bespeurde men niets; het bleek echter daarna dat er bijna elken nacht gestolen werd, juist wanneer er niet was gewaakt. C. meende daaruit te moeten opmaken, dat hij met plaatselijke bekende dieven te doen had; hij liet daarom schijnbaar alle waakzaamheid varen, en besloot voor het vervolg, zonder iemands weten, zelf in persoon de wacht te houden, tot dat hij den dief of de dieven zou hebben uitgevonden. Tot dat einde liet hij in zijne slaapkamer, welke slechts door een muur van het magazijn gescheiden was, door een vreemden werkman een trechtervormig gat boren, hetwelk in zijne slaapkamer wijd, in den binnenmuur van 't magazijn op een klein gaatje uitliep, hetgeen op zich zelf onmerkbaar, door de schuinsche rigting der boring hem nogtans toeliet, duidelijk te onderscheiden wat er in zijn magazijn voorviel. Het duurde nu ook niet lang meer of hij verkreeg eene goede uitkomst van zijne list. Reeds een paar avonden daarna zag hij, dat een der bedienden van het magazijn, na zonder geraas met een valschen sleutel de deur te hebben geopend, zich meester maakte van 6 meerschuimen pijpen met zilveren beslag, en even behendig het magazijn weder verliet en sloot.

Den volgenden nacht gebeurde er niets, doch een paar avonden later, bespeurde hij wederom onraad, en nu was het, tot zijne niet geringe verbazing, zijn vrome knecht Jan, die zich van een dozijn zwaar vergulden oorhangers meester maakte. Reeds meende hij nu de policie van zijne bevinding kennis te geven, toen hem inviel om ook eens een geheelen Zondag op de loer te blijven liggen, hetgeen hij tot dusverre nog niet gedaan had.

Het was dien zondag, na ettelijke dagen onstuimig weder, een heerlijke lentedag, zoodat het grootste deel der Parijzer bevolking zich buiten de Barrieres was gaan verlustigen. Ook de portier van den huize had gezegd, zich derwaarts te begeven, en men had hem ook werkelijk zien uitgaan. Ondertusschen was dit slechts in schijn geweest, want na verloop van een uur, toen het in de gansche wijk doodstil was, zag de heer C. onzen portier in het magazijn binnensluipen en zich van een doosje zilveren knipjes meester maken.

Thans meende C..., dieven genoeg ontdekt te hebben; ook vreesde hij, zoo hij zijn onderzoek nog langer voortzette, dat zij gelegenheid zouden vinden om de gestolene goederen te verkoopen, en dat alzoo het corpus delicti weg zou raken. Diensvolgens besloot hij hen aan de policie over te geven, doch om geen burengerucht te maken, en vooral opdat geen der dieven zich uit de voeten zou maken, wanneer hij hoorde, dat een der anderen gevat was, legde hij het aan op de volgende wijze;

Tegen dat het volk weder van de barrières was terug gekeerd, ging de Heer C... naar den vromen Jan, en zeide hem: „Gij weet dat ik bestolen word?" Jan onthutste. Ontstel maar niet sprak C..., ik ken den dief. 't Is uw maat Piet. Gij moet trachten hem onder eenig voorwendsel, dat ik u zeggen zal, uit zijne woning en naar het magazijn te lokken, en dan moet gij hem met een zacht lijntje, en met behulp van den portier naar het bureau van policie brengen. Straks ging de vrome Jan naar zijn maat Piet, en maakte hem diets, dat hun patroon bestolen en de portier de dief was, en dat zij, te zamen met een zacht lijntje, om geen burengerucht te maken, moesten trachten den dief naar het bureau van policie te krijgen. — Piet was terstond gereed. Inmiddels had de Heer C... zich bij den portier begeven, en hem verhaald, dat hij bestolen en de vrome Jan de dief was, terwijl hij hem verzocht zijn best te doen den dief, die zoo aanstonds met Piet bij hem aan zou komen, zoo mogelijk met een zacht lijntje en met behulp van Piet, naar het bureau van policie te krijgen. De portier was allerbereidwilligst; ook wist hij te vertellen, dat men de fijnen nooit vertrouwen kan; dat Jan veel te groote uitgaven maakte voor een knecht, en dergelijke fraaijigheden meer."

Toen nu Jan en Piet te zamen bij den portier kwamen, noodigde deze hen uit om met hem een borrel te gaan drinken. Zij begeerden niets liever, en daarop bragt hij hen in een kroeg, tegenover het bureau van policie, waar zij hartig dronken en malkander fijn misleidden. Op het laatst stond de portier op en zeide hun, dat hij een boodschap had aan het bureau van policie, tevens vragende of zij even medegingen. Dit was het juist wat zij verlangden, en daar gingen nu alle drie dieven gearmd naar het bureau van policie, waar de Heer C... hen reeds was voorgekomen, en de gansche zaak had blootgelegd aan den Commissaris van policie, die hen straks binnenrukte, en elk in een afzonderlijk hok deed plaatsen, waarop zij nog denzelfden avond hunnen diefstal beleden.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de Eng. schoener Lady of the Night, kapt. V. Bartoccini, van Demerarij. Passagier: de Heer A. Samuels.

UITGEKLAARD.

Den 24sten, de Engelsche Schoener Waterloo, kapt. Briggs, naar Demerarij, lading: 24 vaten Melassie en 15 vaten Suiker.

Den 25sten, de Engelsche schoener Sallij Evans, kapt. J. A. Williams, naar Demerarij, lading: 60 vaten Suiker, 15 vaatjes Saucijsjes en uit het Entrepot: 10 dubbelde kelders Jenever.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam.

Susanna, kapt. G. D. Visser, adres bij J. J. Leijsner. Sluit 28 dezer.

Amicitia, kapt B. J. Wijgers, adres bij Gisius en Co. Sluit 2 Januarij.

Koophandel, kapt. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Phœnix, kapt. de Boer, adres bij Gisius en Co.

Goede Vrede, kapt. J. H. Wit, adres bij H. Degenhard.

Anna Elisabeth, kapt. K. B. de Weerd, adres bij Gisius en Co.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Jeantine, kapt. J. H. Renken, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

Societeit : *De Vereeniging.*

Algemeene Vergadering op *ZATURDAG* den 28sten dezer, des avonds ten *acht* ure.

Huishoudelijke Werkzaamheden.

Ballotage.

Paramaribo, den 26 December 1850.

De Secretaris,

( ) A. T. KRUITHOFF.

Te bekomen bij

Hy. Sawyer:

Blom, Bakkeljaauw, Makreel, Haring, Koorameel, Kaarsen, Lampolie, RIJST, Cognac, Zoete Olie, Fransche BOONEN, Wijnen Cyder-Azijn, Marseill. Zeep, Amerikaansche dito, *ZOUT* in vaten, **w. p. en p. p. *Planken.***

Paramaribo, den 24 December 1850.

(22779)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.